

uitvoerhandel, met dit verschil, dat de verbetering in den europeeschen handel eerst in 1936 begon, en zich gedurende 1937 in een snel tempo voltrok, terwijl zij in Amerika reeds in 1935 begon, en zich meer geleidelijk ontwikkelde.

De werelduitvoer was in 1937 slechts 7,5 % grooter dan in 1936, en was kleiner dan in 1934. De waarde ervan was in 1937 echter 31,9 % hooger dan in het voorafgegane jaar, hetgeen beteekent dat in 1937 de inkomsten van de houtuitvoerende landen ongeveer 240 miljoen gulden meer bedroegen dan in 1936. Daar natuurlijk tegelijkertijd ook verschillende kostenbedragen een verhooging ondergingen, is niet dit geheele bedrag als hoogere inkomst aan te zien. Toch wijst dit cijfer er duidelijk op, hoe uitstekend het jaar 1937 was voor de boschbezitters en uitvoerhandelaren in de houtrijke landen.

Interessant is tenslotte nog de vaststelling dat het papierhoutverbruik over 1937 een hoeveelheid van 130 miljoen sm bedroeg, waarvan een hoeveelheid van 120 miljoen sm, dat is 90 %, in de produceerende landen zelf werd gebruikt, terwijl papierhout als internationale handelsgrondstof slechts 10 % van het verbruik betreft.

UIT DE DAGBLADEN.

Vervolg van bldz. 55.

wereldoorlog, boschslachting op groote schaal; gelukkig duurde deze periode niet lang. Thans geen dreiging van buiten in den vorm van te weinig invoer, maar een van binnen uit ons land, die in den laatsten tijd het gevaar voor een radicale verdere ontbossching weer zeer acuut maakt.

De particuliere eigenaar is thans in staat gesteld met werkverschaffingssubsidie van bijna het geheele loonbedrag, boschgrond te bewerken en te egaliseeren, stopen te rooien en wallen te slechten; na de ontginning heeft hij in het zekere vooruitzicht den landbouwcrisissteun voor de er op te teelen gewassen. Ook vele gronden gaan aldus voor het bosch verloren, die nooit voor bouwland zouden zijn bestemd in normale tijden, toen de eigenaar zelf de ondernemingsrisico had te dragen van een eventueele omzetting. Toen is 't bosch gebleven en dit zou ook nu het geval zijn, indien niet de gemeenschap de zaak financierde.

In sommige streken van het land heeft het verschijnsel reeds een omvang aangenomen, die niet kan nalaten bezorgdheid te wekken. En wellicht nog meer mag men ongerust zijn over wat er gaat komen, als de maatregelen voor de bevordering van de particuliere werkverschaffing meer algemeen gaan doorwerken. Want met deze strooming gaat gepaard een drang uit de landbouwwereld naar vestigingsmogelijkheid voor twee jonge boeren. Steeds luider klinken van die zijde stemmen op, die aandringen op ontbossching op groote schaal. Deze woordvoerders laten niet na zich te beroepen op berekeningen van den directeur van den cultuurtechnischen dienst en anderen, dat nog 75.000 ha bosch in bouw- en weiland kunnen worden omgezet.

Men realiseere zich, dat dit cijfer niet minder dan een derde deel van het geheele Nederlandsche bosch omvat en bovendien, omdat ten slotte

(Vervolg op bladz. 62).